

54. Carl Friederich Ludvig Heinrich Strubelt, Tømmermester i Nykjøbing paa Morsø, født i Mecklenburg;

55. Ola Svensson, Garnter ved Bernstorff Slot, født i Kongeriget Sverig;

saafremt de inden 1 Aar, fra denne Lovs Kundgjørelse at regne, for Indværgsministeriet godtgjøre at være løste fra deres tidligere under- saatlige Forhold.

vedtoges eenstemmig med 68 Stemmer.

Lovforslagets Titel
vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag til Sagens tredie Be- handling indkaldtes til Torsdag Middag Kl. 1.

Formanden: Fjænd vi gaae til den næste Sag paa Dagsordenen, skal jeg meddele, at der ved Optællingen af de afgivne Stemmesedler til Fuldbændelsen af Valget af et Udvalg i Indkomstkatsagen befandtes at være afgivet ialt 74 Stemmesedler, hvoraf 1 var ugyldig, fordi der paa den kun fandtes 2 Navne. Der er altsaa 72 gyldige Stemmesedler, afgjørende Fleertal saaledes 37 Stemmer. Valgte ere: Abler med 44, Jacob Jensen med 41 og Scavenius med 38 Stemmer. Derefter havde Jens Jørgensen 30, Grifsen 26 og Hage 23 Stemmer.

Man gik derefter til den sidste Sag paa Dagsordenen, som var: Anden Behandling af: Udkast til Lov om extraordinair Pension for en Deel afledigede Officerer af Krigsreserven.

Første Behandling findes i Tidenden Sp. 3809 ff., Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 1009 ff.

Udenfor de af Udvalgets Fleertal og Mindretal i Betænkningen stillede Ændringsforslag var intet Ændringsforslag fremkommet. Lovforslagets eneste Paragraph tilligemed de stillede Ændringsforslag, dets Titel og Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 3die Behandling sattes under Et under Forhandling.

Formanden: Med Hensyn til Afstemningsordenen skal jeg bemærke, at der først vil blive afstemt over det af Udvalgets Mindretal stillede Forslag og, forsaavidt dette forkastes, over Fleertallets og derefter over Ændringsforslaget til Forandring i Titlen. Den ærede Ordfører har Ordet.

Ordføreren (Nimestad): Der har under Overveelse af denne Sag i Særdeleshed været 3 Spørgsmaal, der have paatrængt sig Udvalget. Det første var, om der overhovedet var en Nødvendighed til at gjøre Noget i den i Udkastet antydede Retning; det Andet, hvem da en saadan Hjælp, som der omtales, burde ydes, og endelig, af hvilken Bestaffenhed og Størelse denne Hjælp skulde være. Hvad det første Spørgsmaal angaaer, maatte det allerførst fremtræde for Betragtningen, at Rigsraadets Folkething iflor med et meget betydeligt Dvertal af Stemmer, nemlig 55 mod 8, vedtog en Indstilling til Krigsministeren og Finantsministeren om at tage de i Anledning af Fredslutningen afledigede Reserveofficerers Vilkaar under Betragtning og Overveelse, som det hedder, og det efter en Debat, under hvilken der fra forskjellige Sider fremkom varme Ytringer til Fordeel for disse Mænd. Dette kunde imidlertid ingenlunde fritage Udvalget for en selvstændig Undersøgelse af det Spørgsmaal, om der var Anledning til at gjøre Noget, men man maatte ved Overveelsen af denne Sag virkelig komme til den Overbeviisning, at der var al Anledning til at yde disse Mænd Noget udover det, som var deres lovmæssige Ret. Som de ærede Herrer vide, var deres lovmæssige Ret kun den, at der, naar de afledigedes enten paa Grund af Svagelighed, eller fordi man ikke længer havde Brug for deres Tjeneste, skulde udbetales dem for 1 Aar deres Gage mod videre Emolumenter, eller, som det hedder, deres samlede Indtægt for 1 Aar. Men hvad der navnlig er forekommet Udvalget talende, og hvad der ogsaa er fremhævet stærkt i Betænkningen, er, at disse Mænds Stilling baade med Hensyn til deres Befordring i Civiletaten og deres Stilling i Militæretaten er bleven forringet paa en usfordømtlig Maade. Efter Armeeplanen 1842 tilkom der p. e. n. s. i. o. n. s.